

DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT , H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.

Eucharistie- en gebedsvieringen.

Elke week op zondag om 9.30 u. eucharistieviering

4e zondag van de maand om 9.30 u. gebedsviering

3^e zondag van de maand koffie na de viering.

HEILIGE PIUS X

Zaterdag 9 januari.

17.00 u. Avondviering

Zondag 10 januari. Doopsel van Christus.

11.15 u. Plechtige hoogmis .

Zaterdag 16 januari.

17.00 u. Avondviering

SINT-JOZEF

Alle vieringen zullen plaats vinden in de grote kerk.

Ingang langs de rechterzijde.

Uitgang langs het Mariabeeld van Antoon Luyckx (kaarsjes) en oude doopvont.

Ontsmettingsproducten zullen beschikbaar zijn.

Mondmasker is verplicht.

Iedereen is welkom!

SINT ROCHUS

Zaterdag 9 januari.

08.00 u. Ochtendviering.

18.00 u. Avondviering.

Zondag 10 januari. Doopsel van Christus.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Hoogmis. Zlm. Louisa Gabriëls.

Maandag 11 januari.

08.00 u Ochtendviering
Dinsdag 12 januari.
08.00 u. Ochtendviering
Woensdag 13 januari. H. Hilarius.
08.00 u. Ochtendviering
Donderdag 14 januari.
8.00 u. Ochtendviering
Vrijdag 15 januari.
08.00 u. Ochtendviering
Zaterdag 16 januari.
08.30 u. Ochtendviering
18.00 u. Avondviering
Zondag 10 januari. Doopsel van Christus.
08.30 u. Ochtendviering
09.30 u. Hoogmis. Jgt. Jaak Jacobs.

Op maandag 21 december 2020 kwam het Vredeslicht aan in Antwerpen.
Het Vredeslicht, wat een prachtig verhaal.

Het Vredeslicht is maandagavond 21 december 2020 aangekomen in het Scoutshuis in Antwerpen. Daar werd dit symbool van hoop overhandigd aan onze bisschop Johan Bonny. Van aan het Scoutshuis brachten jongeren met verschillende levensbeschouwingen in groepjes van vier aangepast aan de coronamaatregelen en met politiebegeleiding het licht naar de Onze-Lieve-Vrouwkathedraal in Antwerpen. Daar werd, in de coronakapel, met het licht een wachtlantaarn ontstoken. Op 3 januari 2021, de eerste zondag van het nieuwe jaar vond er een bijzondere viering plaats in de kathedraal natuurlijk ook maar met 15 aanwezigen maar live uitgezonden. Elke pastorale eenheid werd uitgenodigd, maar in Antwerpen zijn dat er 28 dus waren er meerdere plechtigheden nodig. Men droeg het licht over aan de pastorale eenheden in de vorm van een oude mijnwerkerslamp met de bedoeling het in al de parochies van het bisdom te verspreiden. Het Vredeslicht nodigt alle mensen uit om in de periode rond Kerstmis en Nieuwjaar een eenvoudige, persoonlijke en actieve bijdrage te leveren om warmte, vreugde, licht en hartelijkheid aan de mensen door een vlammetje door te geven. De actie Vredeslicht is ontstaan in Oostenrijk in 1986. Het was de Oostenrijkse televisiezender ORF die voor de start zorgde. Directeur Obermayer ging samen met gehandicapte kinderen van 14 jaar naar de vredesvlam in Bethlehem, één kind stak er een lantaarn aan en bracht het licht met het vliegtuig naar Linz in Oostenrijk met de bedoeling het daar zo veel mogelijk te laten verspreiden door kinderen. De Scoutsbeweging Oostenrijk nam die verdeling op zich gesteund door de Oostenrijkse spoorwegen ÖBB. De actie "Licht ins Dunkel" was geboren. Het Vredeslicht wou een teken zijn van hoop, vrede, verdraagzaamheid en verbondenheid tussen mensen. Daarom vertrok het vanuit de multiculturele stad Bethlehem waar verschillende culturen en volkeren het moeilijk hadden om met elkaar samen te leven. Waar conflicten nooit ver weg waren. De verdeling van het licht was een uitnodiging om alle mensen te mobiliseren tot engagement, tot het vormen van een grote familieketting. Het vuur moest brandend blijven, tijdens het vervoer en het overbrengen naar de mensen. Dat was niet altijd

even gemakkelijk. Het vliegtuig van Austrian Airlines noemt Vredesvogel. Wie thuis is in de luchtvaart weet dat het transporteren van een brandend licht in een vliegtuig zeer moeilijk is. Vele maatschappijen nemen dat risico niet. Feitelijk mag men geen vuur aan boord hebben. Men maakt maar uitzondering voor vier evenementen, het Olympisch vuur, het Heilig vuur uit Jeruzalem rond Pasen, het vuur van het Chanoekafeest en het Vredeslicht. Drie van de vier vertrekken uit Tel Aviv. Het vuur wordt overgevlogen in speciaal gecontroleerde olielampen in een speciale brandcontainer. In 1995 wou men het risico met een kind in het vliegtuig niet nemen wegens de gespannen toestand in het grensgebied tussen Bethlehem en Jeruzalem en nam de knuffelbeer Lu Düsenbär de taak over. Maar de actie bleef niet beperkt tot Oostenrijk. In 1988 sloten Duitsland, Zwitserland, Italië en Frankrijk zich reeds bij de actie aan. Elk jaar presenteert Florian Silbereisen het Adventsfest der 100000 lichter in de advent op de Duitse, Oostenrijkse en Zwitserse televisie. Overal zorgden scouts en de spoorwegen mee voor de verspreiding. Het Vredeslicht scheen op de heropende Berlijnse muur in 1989, doorbrak de grens van het vroegere ijzeren gordijn en werd in de jaren negentig verdeeld over Oost-Europa. Ook het voormalige concentratiekamp van Auschwitz in Polen kreeg bezoek van het licht. Maar het bleef zelfs niet bij Europa. Het Vredeslicht werd ook overgevlogen naar Amerika en Canada en van daaruit ook verspreid naar Chili en Argentinië. Ground Zero in New York kreeg bezoek van het licht. Het Vredeslicht bracht ook al bezoek aan vele prominenten zoals Paus Benedictus en in 2019 de Europese Commissie. Momenteel wordt het licht verspreid in 32 landen aan miljoenen mensen. Dit jaar werd het licht in Bethlehem weggeschonken door het Palestijnse meisje Maria. Iedereen mag het licht afhalen in Oostenrijk. Na de vlieg- of treinreizen gebeurt de verspreiding van het Vredeslicht dikwijls al lopend. Dit jaar dus door maximum vier personen samen wegens de coronamaatregelen.

Mensen verwarmen van hart tot hart, van ziel tot ziel dat is wat het Vredeslicht wil bereiken.

Ward Wené.

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.

Vlak voor Kerstmis bereikte ons het droeve nieuws dat Wim Bellens was overleden.

Wim was al langer in minder goede doen, de gezondheid liet het stilletjesaan afweten, maar dit hadden we toch niet verwacht.

-Als secretaris van onze parochie hield Wim gedurende lange jaren de hele papierwinkel bijzonder punctueel in orde.

Op tijd en stond en met de nodige humor

herinnerde hij iedereen er op het juiste moment aan

dat het nu tijd was voor hernieuwing van het abonnement/parochieblad, inschrijving voor het jaarlijkse sint Ceciliafeest

en maakte hij graag reclame voor de boekenbeurs van het Davidsfonds.

-Woensdagavond en zondagmorgen werden door Wim gereserveerd voor ons kerkkoor. Als zanger en secretaris was hij eerst en laatst aanwezig in de kerk. Secretaris van het koor was een werk van aangelegenheid. De twee kaften werden zorgvuldig aangepast aan de periode van het kerkelijk jaar. Overleg tussen pastoor, dirigent en secretaris gebeurde nogal dikwijls op het laatste nippertje, wat Wim niet altijd even leuk vond. Maar na de kleine ergernis, toverde hij met de glimlach de juiste partituren te voorschijn .

-Ook het Kriekenhof kon na de viering op zijn aanwezigheid rekenen. Na de psalmkes, kon er wel een palmke bij, vond Wim.

Beste Wim, we zijn heel blij je gekend te hebben en te hebben genoten van je zeer gewaardeerde aanwezigheid in ons kerkkoor. Je fijne humor tijdens, maar meestal na de repetities, zullen we hoe dan ook moeten missen.

Oprecht dankjewel!

HEILIGE PIUS X.

DANK VOOR DE MENSEN DIE ZORGDEN VOOR KERSTVERSIERING !

Het is dit jaar allemaal een beetje in mineur.
Geen grote kerstbomen, geen mooie kerststal,
maar toch was de versiering heel mooi.
Proficiat !
En we zijn blij dat toch enkele mensen
mee kwamen vieren in onze kerk.
Intussen is de vaccinatie gestart
en kunnen we uitkijken naar betere tijden.

SINT-JOZEF

TERUGBLIK OP KERSTDAGEN

Op 24, 25 en 26 december werden de poorten van onze kerk wijd open gezet voor een mix van parochianen en voorbijgangers.
Zoals uit bijgaande foto blijkt, werd de grote kerststal uit de kelder gehaald en een sobere kerstversiering aangebracht met veel licht in de kerststal,
-bomen en de ster.

De adventskrans op het altaar werd slechts voor een drietal uitvaarten gebruikt nu we in de weekends niet konden vieren.

Zonder het vooraf te weten, gaven we gehoor aan de oproep van onze bisschop om de kerkdeuren te openen.

Een doos voor de armen via Welzijnszorg
en wie wenste kon bidden of een kaarsje branden
bij de stal of bij het Mariabeeld.

Er was sfeervolle cd-muziek, ook live zowel op piano als op het orgel
dankzij de vrijwillige inzet van Daan Meere.

Enkele gelukkigen kregen er ook een dansje bij van zijn dochtertje.
Maar vooral ook het woord weerklonk.

Een week voor Kerstmis bezorgden contactpersonen van Samana
aan een vijvendertigtal zieken, ouderen en eenzame leden
een hyacint en een mooie wenskaart.

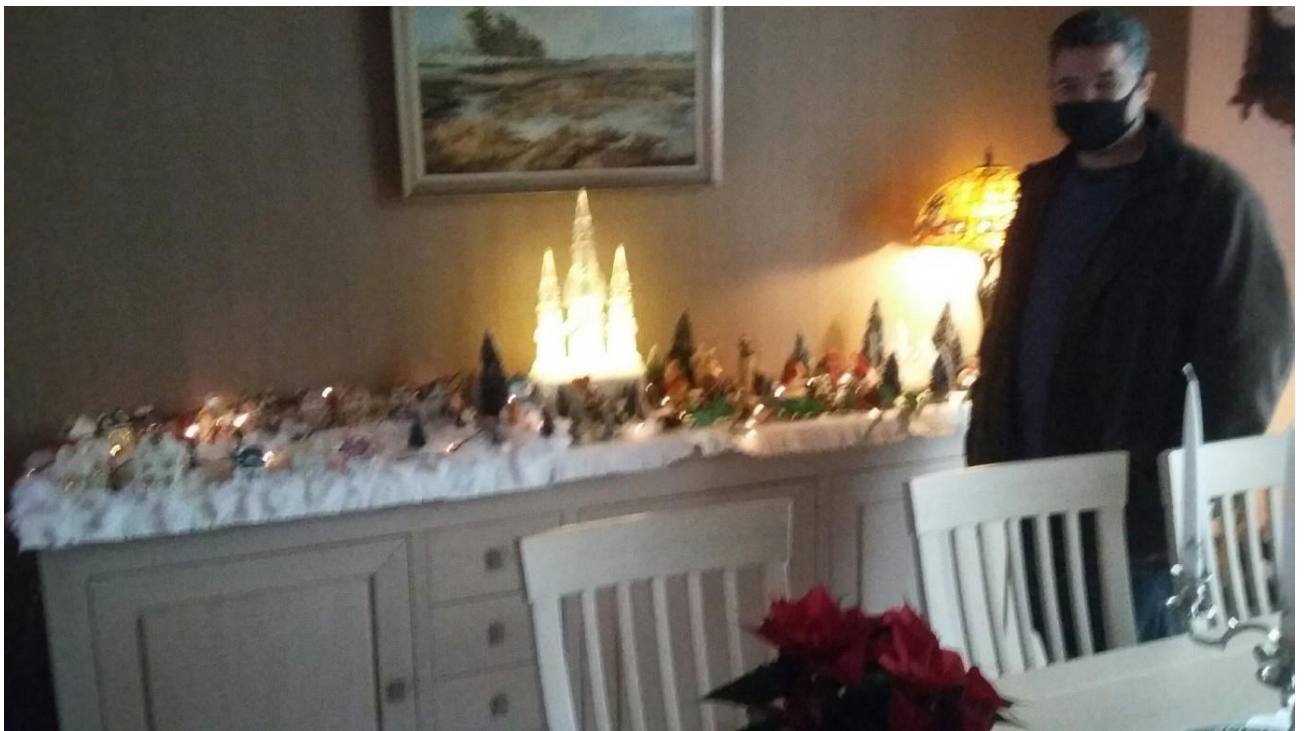
Nieuwe vrijwilligers om mensen te bezoeken zijn nog altijd welkom!

Kort voor kerstmis bezocht onze pastoor Fabio Teixeira
onthaalmedewerkster Gaby Vermeylen-Van Hees

in haar prachtig verlichtte woning in de Unitastuinwijk.

Zij ontving uit zijn handen het eerste doosje "zoentje van God"
waarmee we dit jaar verder op weg zullen gaan.

Jezus kreeg duidelijk zijn plek in deze living.

2021 wordt een druk jaar
want zoals u in Kerk en Leven twee weken geleden kon lezen
wordt het een bijzonder jaar voor Sint-Jozef.
Paus Franciscus riep een bijzonder Sint-Jozefjaar uit tot 8 december 2021
in herinnering dat paus Pius IX 150 jaar geleden
Jozef uitriep tot patroon van de universele kerk.
Samen met alle mensen van de parochie en daarbuiten
kijken wij uit naar een hoopvolle wending in het nieuwe jaar
zodat wij elkaar opnieuw kunnen ontmoeten
en terug kunnen vieren in onze kerk.

SINT-ROCHUS.

AANBIDDING ALLERHEILIGSTE ...

Op donderdag 7 januari van 8.00u. tot 12.00 uur in de weekkapel.
Het is weer een moment om rustig samen te bidden en ons te bezinnen.
Het kan deugd doen.
Maak je ook even vrij.

DANK VOOR DE KERSTVERSIERING !!!

Hoewel we dit jaar Kerstmis een beetje in mineur moeten vieren vonden mensen
toch dat een mooie versiering niet mocht ontbreken.

Er waren dit jaar minder grote bomen en de gewone kerststal werd niet geplaatst. Toch werden de beelden naar beneden gehaald en werden ze mooi opgesteld voor het altaar.

Heel veel groen en kerstballen en lichtjes maakten er toch een stemmig geheel van, en veel mensen waren zo enthousiast over de versiering dat ze wensen dat het in de toekomst gerust zo mag blijven.

Dank mensen voor het werk dat je deed !!!

KERKKUIS !!!

Het is een schone gewoonte dat we na Kerstmis de kerk een grote poetsbeurt geven. De kersttijd sluit af met het feest van het Doopsel van Jezus op 10 januari.

Daarom willen we op 11 januari onze kerk poetsen.

Als je een paar uurkes tijd kunt maken kom dan ook meehelpen.

Als we met velen zijn dan zijn we op twee uur klaar met dit werk.

We beginnen om 9 uur en we zouden graag klaar zijn om 11 uur.

Als we met velen zijn dan lukt dat en dan komen we daarna weer elke zondag in een propere kerk samen om te vieren.

Héél veel Dank bij voorbaat !!!

OP ZONDAG 20 DECEMBER STIERF MIJN OUDSTE ZUS, MARIA, EN OP ZATERDAG 26 DECEMBER WERD ZIJ BEGRAVEN IN TESSENDERLO.

In ieder mens leeft
er een nachtegaal,
het is de kunst hem
te doen zingen.

MARIA HOUTMEYERS

Geboren in Eindhout op 1 november 1934 en overleden op 20 december 2020

Echtgenote van Hubert Den Hond

Moeder en liefste moeke van

Chris en Mireille

Luc en Ellen

Elise en Steven, Sofie en Wouter, Ruben

Greet

Rutger, Lore, Dane en MeL, Haroen en Robin

Alain

Dankjewel aan allen die haar lief hadden

Dankjewel moeder, moeke voor alles wat je ooit voor zoveel mensen hebt gedaan.

Rouwadres: Schans 29, 3980 Tessenderlo • www.heselmans.be

Héél lang geleden stierf een klein zusje dat toen 6 maanden oud was.

Op 11 juli 1991 stierf een schoonbroer, Karel.

Ook een schoonzus, Erna stierf en mijn oudste broer onze Louis.

Dat zijn dingen die je in een familie héél sterk voelt.

Het doet pijn en je blijft het meedragen.

Nu werd ons Maria begraven en in de grote kerk mochten 15 mensen aanwezig zijn.

Het werd een serene en mooie viering en verschillende mensen namen het woord om hulde te brengen aan ons Maria.

Mijn jongste broer was het petekind van Maria en hij zegde over haar het volgende:

Ons Maria, fier op gans de familie

Vorige week vrijdag belde Robert mij op met de melding dat ons Maria sinds donderdag in de kliniek lag en er waarschijnlijk meer dan twee dagen zou moeten blijven.

Op zaterdag heb ik met ons Maria gebeld: ze klonk nog goed maar zei toch dat er een probleem was: men had enkele plekjes gevonden op haar longen.

Op zondag was zij 's morgens nog vrij goed, maar kort erna is zij plots snel achteruit gegaan en op de middag bereikte ons het bericht dat zij overleden was.

Onverwacht snel.

Maandagmiddag, kort na de aangifte van het overlijden op het gemeentehuis, heeft burgemeester Fons Verwimp mij een bericht gestuurd.

Op het gemeentehuis van Tessenderlo trekt de naam "Houtmeyers" nogal wat aandacht en dat komt zeker niet alleen door mij: half Looi kent ons Maria.

Fons Verwimp schreef: *"Beste Jules, ik verneem net het overlijden van je zus Maria. Ik zal me Maria blijven herinneren als een lieve vrouw die bijzonder fier op jou was. Jules, ik wens jou en je familie veel sterkte."*

Bij deze dus: burgemeester Fons Verwimp wenst jullie allemaal veel sterkte.

Ik weet zeker dat Fons Verwimp meent wat hij schreef.

Ja, ons Maria was fier op mij.

Maar niet alleen op mij. Ze was fier op gans de familie.

Natuurlijk was zij fier dat zij, als oudste van negen thuis, mijn meter mocht zijn.

In januari 1951 zat zij op de Normaalschool in Wijnegem. Zij was toen 16 jaar.

Zij heeft mij verschillende keren verteld hoe zij in de late voormiddag de melding kreeg dat ons moe bevallen was.

Zij was mijn meter.

Ik kreeg dus met nieuwjaar altijd een cadeau van haar. Ik weet nog goed dat ik in het eerste studiejaar als nieuwjaarscadeau een Elsevier Wereldatlas gekregen heb.

Dat was in 1957, Congo was toen nog "Belgisch Congo". Ik weet niet of het van toen is, maar ik heb altijd graag naar kaarten en wegenkaarten gekeken.

Op mijn verjaardag kreeg ik ook nu nog altijd een telefoontje van haar.

Zij was inderdaad fier op mij en op wat ik deed.

Sinds ik in Tessenderlo werkte, knipte zij elk artikel uit, dat in de krant of in het Boerenbelang over de fabriek werd gepubliceerd.

Deze artikels lagen dan klaar voor onze volgende ontmoeting.

Zij glunderde ook als zij vertelde dat er iemand in de beheerraad van "Oosterlo" was gekomen die mij kende: het was Dirk De Schutter die samen met mij op het college in Geel zat.

Maar zij was niet alleen fier op mij.

Zij was fier op gans onze familie.

De familiebijeenkomsten op de "laatste zaterdag", die de laatste jaren verschoven zijn naar de vrijdagmiddag, waren voor haar heilig.

Dan vertelde zij enthousiast dat zij iemand ontmoet had, die planten gekocht had bij onze Louis.

Ofwel kende zij iemand waar onze Karel een zeer mooie tuin had aangelegd.

Op school in Oosterlo waren er nogal wat leerkrachten die ons Menke in Heist op den Berg goed kenden.

Een andere keer had zij iemand ontmoet van wie de kleindochter op de kinderkliniek in Geel, bij ons Sandra, had gelegen.

Ons Maria is ook altijd contact blijven onderhouden met onze Pol en ons Greet.

Natuurlijk was zij ook fier op onze Fons: bij talloze feesten in Antwerpen, in Elsum en nadien terug in Antwerpen was zij van de partij.

Er is een tijd geweest dat onze Fons bijna jaarlijks verhuisde; eerst van de pastorij in Deurne naar een appartement enkele straten verder en dan nog eens naar een ander appartement in Deurne.

Dan naar een huis in Elsum en even later naar een ander huis in Elsum, dat dan pastorij werd.

Het verhuizen was dus routine geworden, voor een groot deel van de familie.

De laatste verhuis van Elsum terug naar Deurne was voorzien op zaterdag 2 januari 1988. Zoals dit jaar vielen Kerstmis en Nieuwjaar toen ook op een vrijdag.

Met Kerstmis, Nieuwjaar en Pasen kwam vroeger gans de familie thuis samen; nadien komen wij die dagen bij onze Fons samen.

Dus, ook met Nieuwjaar '88 was gans de familie in de namiddag bij onze Fons.

Naar het einde van het familiefeest, tegen de avond, zaten wij met ons vijven, samen met Robert en ons Maria nog bij onze Fons.

Ons Maria kwam toen op het idee om een deel van het materiaal die dag nog te verhuizen.

Robert is dan bij hen thuis de camionette gaan halen met de gekende bakken, die al klaar stond voor 's anderendaags.

We hebben die bakken 's avonds nog allemaal ingeladen en met een volle camionette naar Antwerpen gebracht.

De dag erna verliep de verhuis uiteraard zeer vlot.

En de dag erna, op 3 januari '88, is onze Fons er ingehaald.

Dat is nu bijna dag op dag 33 jaar geleden.

Onze kinderen herinneren zich die Nieuwjaarsdag nog levendig.

Door haar ouderdom had ons Maria ook het voordeel dat zij onze grote familie zeer goed kende.

Bij de voorbereiding van de grote familie-dagen, die we in de feestzaal van Elsum hebben gehad, draaide zij overuren.

Zij had hier in Tessenderlo ook regelmatig contact met Frans Cools, die ten tijde van de Expo '58 projectleider was bij de bouw van het Atomium.

Bij begrafenissen hier in de streek, maar evengoed in het Brusselse, was zij praktisch altijd van de partij.

Zo reden wij bij voorbeeld samen naar de begrafenis van Piet van nonkel Bet in Mollem, deelgemeente van Asse.

Maar bovenal was haar eigen familie natuurlijk heilig.

Met veel enthousiasme vertelde zij over Greet haar werk op het Tongelsbos, over Chris die al of niet samen met Rudy Vranckx in het Midden Oosten zat, en over Luc die de Mont Blanc beklommen had.

Hoe fier was zij niet als zij vertelde dat zij veel bijval had met soep en wafels die altijd klaar stonden voor Rutger, Lore en Haroen; zij kwamen bijna dagelijks langs. En over het werk van Haroen bij Imec.

En als zij vertelde over de studies van Elise en Sofie.

Ook de kleine Ruben kreeg veel aandacht.

En wat was zij blij toen zij vertelde dat zij met de dochter van Lore, met Mel, overgrootmoeder geworden was.

En het deed haar deugd dat het gelukt was om terug contact te leggen met Alain.

Ons Maria was bijzonder fier op ons allemaal.

Robert, Chris, Luc, Greet en jullie allemaal mogen bijzonder fier zijn dat jullie zo'n vrouw, moeder en moeke hebben gehad.

Maria, jij was fier op ons, maar wij zijn heel fier op jou en op wat jij allemaal hebt gedaan.

Maria, ik ben blij dat jij mijn meter was.

Ik zal u niet vergeten.

Jules

26.12.2020

HET WOORDJE VAN HAAR ZOON LUC:

MOEDER BEGRAFENIS (woordje Luc)

NIET ALLEEN:

Moeder, je zal ondertussen wel ontdekt hebben dat je niet helemaal alleen in je kist ligt

- Gezin Greet: iconische foto van de 3 kinderen, kadertje met foto Mel, ...
- Gezin Luc: Nieuwjaarsbrief Ruben / briefje Sofie / Kaartje met tekening Elise / Kaartje Ellen / Familiefoto / Tekst John Denver: "Country Roads, take me home, to the place of my heart ... "/ Zachte "Big-Hug"-knuffel

- Chris: mooie houten zeilboot van Oman en houten old timer uit Cuba, zo kan je daarboven doen wat je heel graag deed: reizen ter land en ter zee

TIJDSLJN: 86j. Agrarische, industriële en digitale

Normaalschool

lagere school in Vorst

MPI Oosterlo: leerkracht + Directrice + Raad van Beheer

"Nachtegaal": kinderen waar niemand in geloofde

leerde jij lezen en dactylo

jij hebt heel wat nachtegalen leren zingen.

Combinatie 3 kids + commerce vader = 3 jobs,

je leven was niet altijd makkelijk

HERINNERINGEN

- Altruïst : kleding, centen kids, Nonneke = concurrent voor Moeder Theresa, Jij leefde voor de anderen en niet voor jezelf.
- Gastvrij: wafels mannen vuilkar , soep, boterham, ...
- Iedereen gelijk voor jou
- Positief
- Nooit Roddelen / slecht praten

TELEFOON: laatste jaren veel gebeld

Laatste maand : minimum dagelijks

Laatste weekend: intensief

Zondag tussen 9 en 9u30 hebben we nog lang gepraat. Zelfs in de laatste uren van je leven kende je geen zelfbeklag maar gingen je zorgen uit naar anderen. Het enige wat je vroeg was of ik zou zorgen voor een stukje grond op 't kerkhof.

EXCUSES: Moeder, ik wil me met deze 1000x excuseren omdat Ik er niet in gelukt ben bij jou te zijn in de laatste minuten van je leven. 1000x sorry daarvoor! Het feit dat je finaal alleen hebt moeten sterven zal me blijvend achtervolgen.

Ik ben blij dat ik je veel gehoord heb, donderdag heb ik geprobeerd je nog eens te bellen , je weet maar nooit, maar je nam niet op :)

DANKJEWEL

- aan allen die ons moeder liefhadden en dat zijn er heel veel, zonder corona zou de kerk hier vandaag uit z'n voegen barsten!
- Dankjewel moeder, moeke, voor alles wat je ooit voor zoveel mensen hebt gedaan.
- Ik ben blij dat ik je zoon mocht zijn.
- En ik ben er zeker van, als't vandaag ergens feest is, dan is 't niet hier, maar dan is't daarboven, die zijn blij dat je bij hen bent
- Liefste moeder, wij gaan je missen, maar het ga je goed, ...

Luc Den Hond